

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE LIFE
OF
Saint Fin Barre,
FIRST BISHOP
AND
Founder of the See of Cork.

EDITED,
WITH NOTES, ETC., FROM MSS.
IN THE BODLEIAN LIBRARY, OXFORD; ARCHBISHOP MARSH'S LIBRARY,
AND
TRINITY COLLEGE, DUBLIN,
BY
RICHARD CAULFIELD, B.A.,

*Fellow of the Society of Antiquaries, London,
Membre Corresp. de la Société des Antiq. de Normandie; and
President of the Cork Cuvierian Society for the Promotion of the Sciences.*

Sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, et Sancti tui lecentur in bonis.
Paralip. vi. 42.

LONDON:
RUSSELL SMITH, SOHO SQUARE.
1864. .

Cork :—Printed by George Nash, 16, Prince's-Street.

INTRODUCTION.

DURING a visit to the Bodleian Library, Oxford, in the summer of 1862, my attention was called by the Rev. William D. Macray, M. A. e. Coll. Mag. et Nov., to two MSS. each containing a life of St. Barre, together with the biographies of numerous other Irish saints. These MSS. are thus described by Mr. Macray in his Cat. Cod. MSS. Bibl. Bodl. R. Rawlinson.—*Vitæ Sanctorum Hiberniæ*—485. “*Codex Membranaceus*, in 4to. ff. 168, sec. xv., ineuntis in fine mancus; olim inter Codices Clarendonianos” 41-505. “*Codex Membranaceus*, manibus tribus bene exaratus, in principio mancus in folio, ff. 220, sec. xv. ineuntis. Olim inter Codices Comitis de Clarendon,” (literis majusculis bene descriptum.) In fine est nota Hibernice scripta de vita quadam S. Colmani in hoc volumine abstracta quæ in usum Thomæ Mac Paulo Moriarty exarata fuisset; ad oram inferiorem fol. 217 b sunt hæc. Hic liber pertinet ad me Cormacum Moriartum anno Domini 1619.—Both MSS. are written in double columns. On my return I mentioned this discovery in a letter to that distinguished divine and antiquary the Rev. William Reeves, D.D., Armagh, who, with his customary kindness, sent me the following list of the lives^b of St. Barre, from his reference book to the lives of Irish Saints—Barre—*MS. Hib. Bruss.* iv. p. 2, p. 16, No. 2324-2340. Smith’s MSS. R. I. A., No. 12, pp. 506-525—No. 150, pp. 129-137—No. 168, pp. 110-116. *MS. Lat.* Marsh Cod. Kilken. fol. 132 b-134—Trin. Coll. Dub.

“St. Finbar, the founder and patron of Cork. He is also the patron Saint of Dornoch, the episcopal seat of Caithness; and the island of Barra, which derives its name from him.” *Reeves’ Adam. Camb.* lxxiv. “The church in this island is called Kilbarr, i.e. St. Barr’s Church. There is a little chappel by it, in which the Mackneil, and those descended of his family, are usually interred. The natives have St. Barr’s wooden image standing on the altar, covered with linen in the form of a shirt; all their greatest asseverations are by this saint. I came very early in the morning with an intention to see this image, but was disappointed, for the natives prevented me, by carrying it away lest I might take occasion to ridicule their superstition, as some Protestants have done formerly, and when I was gone, it was again exposed on the altar. They have several traditions con-

cerning this great saint. There is a chappel (about half a mile on the south side of the hill near St. Barr’s church,) where I had occasion to get an account of a tradition concerning this saint, which was thus: The inhabitants having begun to build the church, which they dedicated to him, they laid this wooden image within it, but it was invisibly transported (as they say,) to the place where the church now stands, and found there every morning.” *Martin’s Westm. Islands*, p. 92. “His festival is here observed 27th Sept., it is performed riding on horseback, and the solemnity is concluded by three turns round St. Barr’s church.” *Ib.* p. 99. “This island is very irregular and indented shape, &c., its dimensions are ten miles in length by seven in breadth.” *Macculloch’s Westm. Isles.* vol. i. p. 70.

^b Vid. *Bolland. Sep.*

E. iii. ii. f. 109 *aa*-110 *bb*. Dr. Reeves subsequently furnished me with a transcript of the Marsh MS. with the Var. Lec. of the Cod. T.C.D. Both MSS. are large folios on vellum, written in double columns circ. 1200. These last mentioned MSS., with the copies which I made in the Bodleian Library, are presented to the reader in this fasciculus. The Martyrology of Donegal^a contains the following notice of St. Barre. Septimo Kal. Octobris. "Bairre, Bishop and Confessor, of Corcach, in Munster. Christ himself conferred the degree of Bishop upon him, as is evident from his life. He was of the race of Brian, son of Eochaidh Muigh-mheadhoin.^b Cumin, of Coindeire, states, in the poem which begins "Patrick of the fort of Macha loves," that Bairre was humble to every person, and that he used to give assistance to every person whom he saw in want. Thus he says:—

"Bairre, the fire of wisdom, loves
Humility to the men of the world;
He never saw in want
A person that he did not assist."

Bairre spoke in his mother's womb, and also *immediately* after his birth, in order to justify his father and his mother, as his life states in the first chapter. We find in a very old book which contains the Martyrology of Tamhlacht, and the history of the Female Saints, that there were seventeen holy bishops and seven hundred prosperous monks together with Bairre and St. Nessan,^c at Corcach-Mór of Munster. We find in the same book that Bairre, Bishop of Munster and of Connacht, had a likeness in habits and life to Augustin, bishop of the Saxons." Colgan, in the life of St. Talmach, p. 607, gives an interesting passage respecting St. Barre's school at Loch-Irce,^d now Googane Barra, viz.:—"One of that

^a Vol. i. p. 259.

^b Eochaidh Muigmidoen ob. 365 A.D.

Brian a quo Uí briuin Ratha.	^{De hoc plebe oriundus fuit O}
Cairbre	^{Convan. Item O'Callanan.}
Eochaidh	
Ninnedd	
Flann	
Cairtinn	
Art	
Amergen	
Bairre.	

^c "Ipsum (Nessan) Corcagiae sepultum
esset et in magna veneratione olim haberi
indicat S. En. in libello suo Litaniarum,
ubi num. 'ipsum et S. Barrium sanc-
tosque alios septem et decem supra sep-
tingentos ibidem jacentes his verbis ut
intercessores apud Deum invocat.' Sep-
tem et decem sanctos Episcopos, cum
septingentis servis Dei, qui cum B.
Barrio et S. Nessano jacent Corcagiae,
quorum nomina scripta sunt in calix,
hos omnes invoco in auxilium," &c.
Colgan, pp. 629-30. Colitur Corcagiae
17 Martii et 1 Decemb.

^d "Loch Irce in finibus Muscragiae et
nepotum Eochodii Cruodhæ." *Ward's
Rumold*. p. 204.

numerous multitude of disciples who frequented the school of St. Barre, Bishop of Cork, near Loch-Erce, in the South and maritime part of Munster, was St. Talmach, confessor of Christ, concerning whom and other fellow-disciples these things are recorded in the life of the same holy Bishop. After these things St. Barre came to a lake, which in the Irish language is called Loch-Erce, near which he constructed a Monastery, to which, as to the abode of wisdom and receptacle of all Christian virtues, disciples flowed in crowds from every quarter in so great numbers, through zeal of holiness, that from the multitude of the Monks and cells it changed that desert as it were into a large city. For, from that school which he instituted there, numerous men came remarkable for holiness of life and the praise of learning. Amongst whom were conspicuous St. Eulangius or Eulogius, the instructor of St. Barre himself, St. Colman of Dore Dhunchon, St. Bathinus, St. Nessan, St. Garbhan son of Finnbarre, St. Talmach, St. Finchadius of Ros-Alithir, St. Lucerus, St. Cumanus, St. Lochinus of Achadh-airaird, St. Carinus, St. Fintanus of Ros-coerach, St. Euhel of Ros-coerach, St. Trellanus of Druim-draighniche, St. Coelchus, St. Mogenna, St. Modimocus, St. Sanctanus, and St. Lugerius son of Columb. All these and many others who came from that very celebrated school, by the merits of holiness and virtue constructed cells in different places, and consecrated themselves and all these to St. Barre their father and master and his successors." An Irish life, kindly lent me by Mr. Windele, mentions a school of female saints, which was also at this place. The following abstract of the character of this holy man is from the Irish and Latin lives:—"His humility, his piety, his charity, his abstinence, his prayers by day and by night, won him great privileges: for he was godlike and pure of heart and mind like Abraham; mild and well-doing like Moses; a Psalmist like David; wise like Solomon; devoted to the truth like Paul the Apostle; and full of the Holy Spirit like John the Baptist. He was a lion of strength, and an orchard full of apples of pleasure. When the time of his death arrived, after erecting churches and monasteries to God, and appointing over them Bishops; Priests, and other degrees, and baptising and blessing districts and people, Barre went to Cill-na-cluana (Cloyne) and with him went Fiana, at the desire of Cormac and Baoithin, where they consecrated two churches. Then he said, it is time for me to quit this corporeal prison and to go to the heavenly King, who is now calling me to himself; and then Barra was confessed, and received the sacrament from the hand of Fiana, and his soul went to heaven, at the cross which is in the middle of the church of Cloyne. And there came

Bishops, Priests, Monks, and Disciples, on his death being reported,
and to honour him; and they took him to Cork the place of
his resurrection, honouring him with psalms and hymns and
spiritual songs, and the angels bore his soul with joy unspeak-
able to heaven, to the company of the Patriarchs,
Prophets, Apostles, and Disciples of Jesus
Christ, and of the Holy Trinity,
The Father, the Son, and
Holy Ghost.”
AMEN.

Codex Marsh, Kilken.

fol. 132 b.-134.

Incipit vita Sancti Barri,
Episcopi et Confessoris.

Bar. Ter. Col.
E. 3. 11. T.C.D.
fol. 109. aa-110 bb.

SANCTUS DEI electus atque dignus pontifex Barrus, de gente Connactorum, sc. de gente nepotibus^a Briuin ortus est. Comes siquidem nepotum^b Briuyn in adulterio genuit filium nomine Amargenus, et assumpsit eum in comitatu suo; ipse enim Comes, post ebrietatem deceptus, similitudine Loth,^c cum sua filia concubuit, et ipsa duos filios peperit. Et unus eorum in ampnum projectus est ne scelus hominibus appareret, quod Deum celare non potuit. Alter vero, i.e. Amargenus bestiis in deserto relictus est devorari. Divina autem providentia^d lupa eum nutritivit donec adultus fuit. Postea autem subulci, lustrantes deserta silvarum, invenerunt illum et adduxerunt secum ad mansionem suam, et forma nobilissima apparuit ipse. Interea adduxerunt eum ad comitem qui fuit pater ipsius, et cognovit comes^e quod filius suus esset, et diligens eum assumpsit, sicut predictum est, in comitatu suo. Deinde causa verecundiæ, jubente sibi patre suo, venit ipse

¹Connactorum.
²Briuin.
³Amargen.

⁴Amargen.
⁵lupa.

Codex Bodl. Rawl. B. 485.

SANCTISSIMUS Dei electus atque dignissimus pontifex Barrus, de gente Conactorum, de plebe, sc. quæ Ybruyn Ratha dicitur ortus est. Comes siquidem illius nationis quæ Ybruyn Ratha dicitur, ebrietate deceptus contra legem Dei et proprii thori, tanquam alter Loth, filiam suam cognovit, quæ duos filios concepit et postea peperit. Mater vero plus humanum quam divinum formidans judicium, alterum gemellorum in fluvium vicinum projectis, alterum vero bestiis in deserto devorandum exposuit; sed Deo providere quod melius est, lupa hunc in deserto aluit donec ad perfectam pervenit etatem, subulci gregis principis, die quadam, nemora illa ubi puer erat perlustrantes et puerum speciosum idem inventientes, eundem ad dominum suum, sc. patrem pueri, secum produxerunt,

Incipit vita
Sancti Barrini
Episcopi.
Cod. Rawl. 505.

^aNepotibus Briuin—That is the Ui-briuin or descendants of Brian, son of Eochaidh Muighmedhoin elder brother of Niall of the nine hostages; another life of this saint limits the tribe of this race to the Ui-briuin Ratha, the descendants of Cairbre son of Brian, "in quorum tractu in Occidental Connacht Hybrun-ratha 14 pagos continent situs est Knockta mons, &c. De hac plebe oriundus S. Barrius primus Episcopus Coragiensis in Momonia. Item O'Can-

van nostræ familie medicinæ professores hinc orti, et O'Callanan itidem Medici." —O'Flaherty *Ogygia* p. 376. Ui-briuin Ratha was a sub-territory of the Briuin Seola, on the extreme coast of Jar-Connaught. Vid. *Hardiman's West Connacht* p. 369, and the map facing title.

^bLoth—*Gen.* xix. 32.

^cComes—De comitibus quidem certum est ex Caroli M. historiis. Ea dignitas proprie militaris erat, et est in *Glossis Graeco-Latinis, Οἰκίτης, ὑπηρέτης στρατιώτου. Grævius.*

¹ provinciam.
² Momenenium.
³ Momonie.
⁴ Hualiathain.

⁵ Momonie.
⁶ Raithlun.

⁷ Bathluin.
⁸ Tigernacus.
⁹ Echact.
¹⁰ autem dedit in
Cod. T.C.D.

¹¹ sumeret.
¹² editum.

filius Amargenus nomine in ¹provinciam ²Momenenium, et in australi parte ³Momeniae, in regione ⁴Hualiathain habitavit. Et ibi semen ejus crevit in gentem magnam, ut non potuissent manere in uno loco, et deviserunt se per diversas regiones ⁵Mumeniae. At quædam pars eorum ad terram ducis ⁶Raith-luyn^b venit, et ea sanctus S. Barrus oriundus fuit.

Hoc signum mirabile Dominus fecit propter sanctum Barrum antequam nasceretur, dum adhuc in utero matris esset. Pater enim ejus Amargenus faber ferrarius ducis ^aRaithluin erat. Ipse dux ⁸Tyag' nac^c vocabatur, qui fuit ex nepotibus ⁹Exhach filii, .i. Cass.^d. In regione ¹⁰autem ipsius ducis quædam puella satis pulchra erat, quam ipse volebat habere concubinam, et præcepit ut nemo ¹¹assumeret eam in uxorem. Quod ¹²edictum Amargenus faber, valde illam amans, contempsit, accepitque eam uxorem, et dormivit

nescientes cuius erat filius. Dux vero prolem propriam recognoscens, rem tacitus simulabat, deinde jubente patre, ne incestus patri et matri esset in opprobrium et in verecundiam, missus est filius in longinquam regionem, sc. in Momoniam ad partes illas, que Huliathan vocantur, hic juvenis Amyrgenus vocatus est, semen ibi ex processu temporis tantum crevit, quod diversas terræ partes adimplevit, ex hujus viri semine, ista benedicta plantula ortum duxit.

Ilo tempore erat quædam puella bonæ indolis et speciosa in terra illa, que dux illius gentis adamavit et ideo prohibuit ne quis eam presumeret accipere in uxorem, verum tamen Amyrgenus qui erat faber ferrarius dicti ducis, amore pueræ prefatae succensus, edictum domini sui contempsit, eamque assumens in conjugem post modum, secundum volentatem Dei

^aHualiathain—Ui-liathain, or Olehan. “Darius Kearb, &c., genuit Achaim Liathanach, ex quo Hyliathan in agro Corcagiensi.” *Oyg.* p. 381, vide etiam p. 169. “sed in Ardnemethia insula, quam domini Barry insulam hodie vocant, in Hy-liathain Corcagiae plaga, &c.” ^bUi-Liathain—“This tribe derived their name and origin from Eochaidh Liathanach, son of Daire Cearba. After the establishment of surnames, O’Liathan and O’h-Anchadh were the chief families of this tribe. After the English invasion their territory was granted to Robert Fitzstephen, who granted it to Philip de Barry.” *Book of Rights*, pp. 72, 73. See also, *Reeves’ Adamnan’s Columba*, p. 166. “O’Liathan and O’Gormliathain were anciently the names of two distinct counties now united under the name of the Barony of Barrymore.”

^aRaithluin—This was the name of the seat of O’Maghthamna (O’Mahony),

who, according to O’h-Uidhrin, was the chief of the Cineal m-Bece, whose territory extended on both sides of the river Bandain (Bandon). His territory was erected into the Barony of Kinelmeaky. *Book of Rights*, p. 59. See also, *Annals Four Mast.* ann. 903, 1063. Castle Mahon, now the seat of the Earl of Bandon, is supposed to have been one of the residences of this sept, the last of whom Conoghor O’Mahony was slain in Desmond’s rebellion, and died seized of the seigniory of Kinelmeaky.

^cTigernacus—Vid. *Reeves’ Adamnan’s Columba*, p. 81, n.

^dCas—The Ui-Eathach Mumhan (or Ivahagh) were descendants of Eochaidh, son of Cas, son of Corc, King of Munster, son of Lughaidh, the fourth in descent from Oilioll Olum, King of Munster. *Book of Rights*, p. 256. It comprehended the modern Kinelmeaky. *Four Mast.* an. 1063.

cum ea. At illa concepit ab eo sanctum Barrum. Hoc audiens supradictus dux, iratus est nimis, et vocati sunt ipsi ad eum, et ait juvenculæ, Quis te duxit uxorem, an in adulterio occulte concepisti? Illa respondit dicens, Non in adulterio, sed iste me duxit uxorem, et ab eo concepi. Tunc dux,^a ira plenus, jussit eos alligari, et præcepit suis servis rogum maximum facere ex lignis aridissimis, et illos ambos in eum projicere. Sed divina potentia hoc prohibuit, nam elementa obedierunt Deo repugnantes inter se ne factum illud consummaretur. Ignis enim extinguebatur in mirum a lignis aridissimis quasi humidis lapidibus. Hoc Deus fecit gratia sancti infantis qui clausus erat in utero matris suæ quam illi comburere volebant. Hoc facto narrato ante ducem illi¹ sunt presentati ad eum. Tunc sanctus infans Barrus ex utero^b matris suæ clara voce locutus est dicens; O dux, opus sacrilegium et iniquissimum facere disponis. Si plus² laboraveris in tali opere cito morieris, et in infernum ibis. Tunc dux nimis timens dixit servis suis, Expectate paulisper ut videamus quod sibi hic vult, et ut sciamus quis est qui loquitur nobiscum. Et sciens ipse veraciter quod infans de utero locutus est ad eum, dimisit illi parentes suos liberos, quia³ Deo non potuit repugnare. Et omnes qui ibi erant magnificabant Deum in talibus miraculis. Deinde post breve spatium genitus est sanctus et mirabilis infans Barrus, et gratia Dei plenus apparuit. Et statim supradictus dux venit

impregnavit. Audiens vero dux prefatus, puellam a fabro suo esse impregnatam contra suum judicium, iratus nimis, jussit ignem copiosum succendi et maritum cum uxore pregnante comburi. Sed divina virtus quæ innocentes e periculo novit liberare ob merita forsitan futura sui sancti, *sc.* Barri, totum illum ignem quasi ymbre valido super infuso mox extinxit. Sed nec sic tyranni crudelis insanis quievit donec eum modo mirabili vox nondum nati infantis terruit. Sanctus enim Barrus inter materna claustra existens, sic eum alloquitur, dicens, O impie tyranne, ut quod opus infandum conaris contra Deum facere? cito ab inceptis desiste alioquin statim moriens, ad infernum descendes, his auditis, ob gratiam nondum nati et tamen mirabiliter sic loquentis, parentes ejus dimisit abire liberos, postquam vero infans in lucem presentem est editus, predictus dux ad videndum puerum adiit qui antequam erat natus, minas infernales ei fecit, idem vero dux de lupo factus agnus, benedictionem infantis poscebat, quem ante comburere cupiebat. Infantulus quoque Deo plenus benigne se sic humilitatem satutavit, et, ut parentibus suis aliqua molestia non inferret, interdixit, quo dicto infans siluit donec consueta adloquendi tempora advenerint, post hoc parentes cum infante ad propria redierunt, eumque cum summa diligentia nutriterunt.

^aDux — Opponuntur enim sibi Duces et Comites, nam Duxes majoribus, Comites minoribus præerant provinciis.

^bEx utero matris — A similar narrative is told of St. Fursey. *Colgan*, p. 75. See also, n. 9. p. 89.

¹Illi deest in Cod.
T.C.D.

²In marg. Cod.
T.C.D. et M.
“Sanctus Barrus
locutus est utero
matris sue.”

³laboraberis.

⁴non potuit Deo

humiliter videre eum, et petere benedictionem ab eo. Itaque sanctus infantulus salutavit ducem rogans eum benefacere parentibus suis. Et postea siluit usque ad tempus congruum infantibus loquendi. Et quæ petebant parentes ejus a duce reddidit dux ¹eis omnia. Deinde illi reversi sunt ad regionem suam, i.e. Campum ²dúnteon cum suo filio gaudentes, et nutriverunt filium suum diligenter, et boni mores mirabiliter in eo apparuerunt.

¹eis dux.

²Dunteon.

³Momonia:

⁴Pulcher.

⁵Munchilli-moni

Eodem tempore tres anchoritæ^a de ^bMumenia in regione Lagenium fuerunt, qui aliqua causa cogente, ad regionem suam reversi sunt. Et venientes secus domum Amargeni patris beati Barri declinaverunt^b ad eam, et ibi nutu divino illa nocte manserunt, et videntes puerum elegantem dixit unus senior ex eis, ‘pulcer est puer iste facie, sed pulchrior est vera fide, scio quod electus Dei est, et Spiritus Sanctus habitat in eo; utinam esset nobiscum et legeret, quia gratia Dei fulget in facie ejus. Hoc audiens Amargenus pater illius dixit eis, Si vultis ducite eum vobiscum et legat. Nos enim sumus parentes ejus et offerimus eum Deo. Seniores responderunt et dixerunt. Non modo veniet nobiscum, quia longius volumus ire, et iterum huc reverti et redire in regionem Lagenium, et tunc eentes perget nobiscum, quia jam est hoc a Deo, et ita factum est. Nam illo die sancti seniores predicti revertentes beatum puerum a parentibus secum assumperunt in tempore æstatis.

Venientes autem in illo loco qui Scotice^c dicitur ^dMuncyll-monaid sitiens puer multum flevit et quæsivit potum lactis. Tunc videntes

Eo tempore tres anchoritæ de Lagenia versus Momoniam peripatentes ad domum patris pueri Barri declinando hospicio sic recepti. Et videntes puerum formæ elegantem, dixit unus eorum, pulcher est hic puer facie, sed pulchrior erit fide, scio enim quod electus Dei est, et Deus manet in eo, utinam nobiscum esset, ut addisces quia gratia Spiritus Sancti in facie ejus refulget, hoc audiens, pater pueri dixit: Et ego et mater ejus ipsum Deo et vobis offerimus. Qui dixerunt, hoc inquit ita fiet, quia hoc est a Deo pervisum. Venientes igitur viri Dei cum puerō per viam suam, puer valde sitiens, cum fletu quesivit potum lactis, cumque ei ad petitionem suam satisfacere non possent, ecce! cerva una in monte vicino apparnit. Dixique unus ex senioribus ad socium suum. Vade ad cervam illam in monte et mulgeas eam et affer potum huic puerō, quia virtute ejus fiat mitis coram te. Qui ascendens in montem extraxit a cerva tantum lactum quam sufficit puerō ad bibendum. Quo viso, dixit alter seniorum; Justum est ut ubi Deus signum hujusmodi pro isto puerō ostendit, ibi legat alphabetum et

^aTres Anchoritæ—Their names were Breanuin, Lochan, and Fiadhac. *Irish MS.*—*Vid. Reeves's Adam. Col. p. 366.*

^bDeclinaverunt—See *Todd's St. Patrick, p. 317.*

^cScotia eadem et Hibernia, proxima Britannie insula, spatio terrarum angustior, sed situ fecundior.”—*Isidor. Orig. lib 14, c. 6.*

cervam prope in monte unus senior illorum dixit ministro suo, Perge ad cervam illam, et mulge eam et potum lactis duce pueru ab ea. Quia sanctitas pueri faciet ^leam mitem tibi. At ille confidens ^{1 illam.} in verbo senioris perrexit ad eam, et illa ante ministrum erat mitissima sicut ad vitulum suum, et mulxit ille ab ea vas plenum lacte, et duxit pueru, et ipse bibit, et extinctus est sitis ejus. Illa siquidem hora et in eodem loco dixit alter eorum comitibus suis, modo aptum est ut ubi fecit Deus tale signum mirabile pro hoc sancto pueru, illic ipse alphabetum ^a legat, et tondetur ^{1 comma 2 coma} ejus in nomine Domini. Et ibi legit alphabetum, et mirati sunt omnes qui ibi erant de ingenio ejus, et tonsus est secundum verbum sancti senioris. Quando autem tondebatur dixit senior, Pulchra est coma quam habuit iste servus Dei. Alter dixit senior, Bene dixisti, quia nomen ejus mutatur, et vocabitur ^bFyndbarr; ³tamen ³ Fiadbar. non ita sum nominabunt, sed tamen Barra. Ipse enim prius vocabatur Locanus, et modo ab omnibus Barra vocatur sicut

⁴"Primum no-men Sancti Barri fuit Locanus." in marg. Cod. T.C.D.

coma ejus in nomine tondeat. Quod et factum est concilio illius senioris. ^{et M.} Facta autem tonsura, dixit senex, pulchra est coma quam habuit hic servus Dei, et alter respondit, benedixisti, quia nomen ejus mutabitur et vocabitur a coma pulchra quam in sacrificio Domini obtulit Finbarris, i.e. pulchra coma, unde, ante ullos, vocatus erat postea Finbarris, ab aliis Barrus et inde communiter dicitur in Hibernica lingua Barri, nomen quoque ejus proprium erat Lochanus, sed modo secundum profetiam senioris Barri. Eodem quoque die, quo hoc miraculum factum est Sanctus senior Brendanus fecit vii. miracula in Christi nomine, admiratione digna, in eodem monte, amarè enim flevit et postmodo risit. Quod videntes, discipuli mirabuntur, dicentes, pater, indica nobis causam hujus fletus tui et sequentis. Quibus ait semex, risi propter quandam puerum nomine Barri qui nunc proprie nos est, qui vas electionis atque virtutis et gratiae ac multorum patratorum miraculorum, et erit carus Deo et hominibus, sed ideo contristatus sum, quia quod Deum nunc occulte rogavi non impetravi, sed illi pueru etiam non roganti donatum est, a Deo petiti enim ut manere possem in his regionibus pacificis, ubi monachi mei post obitum meum sine turbatione vivere valerent. Nam locus nostræ mansionis a confinio terrarum existens, lites et bella frequentius sustinebit. Bene autem pius dominus sedem pacificam,

^aAlphabetum.—For an account of the ancient use of letters among the Irish, see O'Donovan's *Irish Gram. Introd.* A copy of the Roman alphabet, of great antiquity, inscribed on stone, at Kilmal kedar, county Kerry, is engraved in Petrie's *Round Towers, &c.*, p. 133, also, p. 164. Cambden says that the Saxon's borrowed their alphabet from the Irish (*Britannia sub fine*).

^bFyndbarr.—"Varium est hujus Sancti, ipsiusque synonomorum nomen, nam ab

aliis Barrus, ab aliis Barreus, Barea, Barra, Barius, Findbarris et Finbarris appellatur, primo tamen ac ultimo nomine communius. Vox Hibernica Finnia et Finnen idem significat quod album, candidum, et metaphorice pulchrum, et vox Finnibarr idem nunc, quod albus vel pulcher vertex sive alba pulchra cesaries."—Bolland, sep. 25. "630, Barrus apud Corcagienses claruit." Ussher Ind. Chron.

propetice senex dixit. In eodem quoque die sanctus Brendanus^{*} senior, 7 miracula præclara in Christi nomine fecit; et cum esset in eodem monte, ¹muncylli, ubi sunt cruces Brendani, amare flevit, et postea ²subrissit. Discipuli autem ejus videntes eum ita esse mirati sunt dicentes, Pater indica nobis cur nunc fles et nunc subrides. Sanctus senior respondit dicens. Indicabo vobis, O filii karrissimi, quia ideo subrideo quod propter quemdam puerulum qui nunc prope nos consistit Deus fecit magna mirabilia, et adhuc plura ³faciet. Ipse ⁴Barro vocatur ⁵qui magnum honorem habebit apud Deum et homines. Ideo autem contristor eo quod non impetravi a Deo quod ab eo rogavi^b ⁶oculite ⁷modo, sed illo sancto puero donavit ipse non rogans, .i. ut concederet mihi manere in mediis istis regionibus pacificis, ubi potuissent monachi mei esse cum pace post obitum meum. Quia in confinio est habitatio nostra, et frequenter ibi erunt lites et bella, et tamen Deus meus sedem pacificam præbuit illi puero quia ipse multum pacifice vivet. Et dicens hæc verba sanctus senior Brendanus de beato Barro recessit in viam suam. Seniores autem prædicti cum suo puero Barro in regionem Lagenium exierunt, et construentes cellam eadem ⁷regione præceperunt ei signare et benedicere eam. Renuens autem ipse hoc facere ante eos dixerunt ei. Non ita erit, sed tu signabis cellam nostram, quia omnis locus quam tu signaveris benedictus erit, et habitabitur. Tunc signavit cellam eorum quæ

sancto puero concessit, quia ipse multum pacifice conversabitur inter homines. His dictis, Sanctus Brandanus cum suis iterum pergit, supradicti vero seniores cum puero sancto iterum in regionem Lageniæ perixerunt. In eodem quoque regione cellam sibi construxerunt atque sancto puero Finbarro ut eam benedicet, dixerunt, cui humiliter renitenti hoc facere ante seniores, dixerunt ei, non nobis sed tibi fili, hæc cella benedicenda debetur, quia omnis locus quem tu benedixeris, benedictus erit et inhabitabitur. Tunc benedixit cellam eorum cum signo crucis Christi, mansitque cum eis ibi proficiens tam intelligencia Sanctæ Scripturæ, quam et in omni bonorum operum et virtutum honestate.

Eo tempore venit quidam Sanctus de urbe Roma, discipulus Sancti Gregorii Papæ ad Hiberniam, qui in divinis Scripturis sufficienter erat instructus, cujus formam ut audirent, nutriores sancti Finbarri dixerunt ei, ut ad illum sanctum virum in sacra Scriptura expertum prepararet, qui sitim ardoris sui ingenii, tanquam in fonte de novo scaturiente, plenius

^{*}Brendanus—He founded Clonfert in 559, and died May 16, 577, aged 96. He is called by the Irish *Cluain ferta Brenainn*, to distinguish him from *Cluain ferta Molua*, now Clonfertmulloe. He was of the race of Ciar, son of Fergus, son of Ros, son of Rudhraighe, whose descendants, the *Ciarraighe*, gave name to several

districts in Ireland, the principal of which was that now known as the county of Kerry. *Ogygia*, p. 276. See also, *Reeves's Adam. Colum.* p. 221 n.

^bRogavi—“Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terræ.”—*Ps. ii. v. 8.*

¹Munchilli,
²subrissit.

³faciat.
⁴Barra.
⁵quia.
⁶modo occulte.

⁷regione eadem.

dicitur Cyllin ¹cantilir. Et mansit ibi apud suos seniores, et legit ¹Chellin Cantiller apud eos. Crevit quidem ibi corpore, sed plus spe et fide et caritate, patientia, modestia, humilitate et castitate et ceteris ²virtutibus. ²bonis. Cum autem pervenisset ad etatem maturam, tunc venit Romam sapiens vir et sanctus, qui fuit alumpnus^a sancti Gregorii papæ, et peritus in regulis ecclesiasticis. Illi sancti seniores magistri sancti Barri miserunt eum ad illum ut disceret et legeret apud ipsum qui venit Romam. Venit autem sanctus Barrus, accepta benedictione et licentia suorum seniorum cum aliquibus discipulis legere et discere apud illum. Contigit autem ut quidam vir bonus immolare^b agrum ³ei in quo edificaret cellam in nomine Domini. Et signavit vir Dei cellam ibi, quæ dicitur ⁴Culcaysseal.^c Et dimisit ibi discipulos qui ⁴Culcaisseil. eam ædificarent et manserunt in ea. Et benedicens illis perrexit in viam suam. ⁵Et eo iter agente occurrit ei vir potens dicens, Vir ⁵Et deest in Cod. T.C.D. Dei veni mecum adjuvare in Christi nomine miseriam meam. Eunte autem eo cum illo adduxit ad eum vir ille filium suum secum et filiam mutam. Tunc vir sanctus, videns miseriam eorum, benedixit eos plenus fide, et statim salvi facti sunt ante eum. Locuta est enim filia clara voce, et respexit filius lumine claro. Et reddidit eos sanos parentibus suis, qui nichil mali antea paterentur. Post hoc miraculum convenerunt in uno loco sanctus

ipse refrigeraret. Ipso autem jussa seniorum complete, contigit ut quidam vir Deo devotus offeret ei agrum in quo cellam sibi ad inhabitandum possit edificare. Qua edificata, benedixit eam in nomine Domini qui Chuylcassim postea dicta est, ubi quosdam de suis reliquit discipulis. Procedente vero ipso ulterius, occurrit ei vir potens in terra illa, dicens, Vir Dei, veni mecum relevare miseriam meam, quumque ^dvir sanctus voci roganter condescenderet, adduxit eum ad locum ubi filius illius erat mutus et filia similiter, quorum infirmitatibus vir pius compatiens et de Domini bonitate confidens, signo salutiferæ crucis utrumque consignavit, et statim sanitati restituit. Quo viso miraculo, populus qui aderat Deo et Sancto suo laudem et gloriam dedit. Post hoc convenerunt in unum, Sanctus Fynbarris et dux Fyechna, et salutantes se mutuo audierunt e vicino ploratum lugubrem et luctum magnum, tunc dux ille ait ad virum Dei, Iuctus iste me contrastat, homo

^evir dei
Cod. Rawl. 505.

^aAlumpnus S. Gregorii—Dr. Lanigan observes, “although I find no reason for denying that Mac-Corb was the master of Barr, yet we are not bound to believe that he had been a disciple or hearer of Pope Gregory, whose name has, owing to its celebrity, been more than once introduced into the lives of some of our Saints without any foundation.”—Eccl. Hist. vol. ii, p. 314.

^bImmolare—Irish, *timearnaim* i.e. offero.

^cCulcaisseil—Otherwise written Cuil-

Caisin, i.e., Caisins corner or angle, now Coolcashin, in barony of Galmoy, county Kilkenny (vid. *ord. surv. sheet 9*). It was held under the Viscount Mountgarrett, in 1635, as of his manor of Ballyne, *Four Mast. an. 844*. “Jac Shortall nuper de Ballylorkan, in co. Kilkenny, in vita sua seisisitus fuit, &c., (inter alia) 4 acr. ‘arab.’ bosc.’ et pastur.’ &c., in Coolecashin. Predict. J. S. ob.’ March 4, 1635. Premissa teneb.’ de Vicecom Mountgarrett ut de manorio suo de Ballyne.”—Rot. *Canc. Car. 1.*

¹ Fiachna.

Barrus et dux ¹fyachna. Consalutantes ipsi se invicem, audierunt de propinquo loco ploratum lugubre magnum. Tunc dux ait ad virum Dei, Contristor valde modo sancte Dei quia uxor mea nunc mortua est. Iste enim ululatus manifestat eam mortuam esse, quia supra vires infirmabatur. Sciens itaque sanctus Barrus quod Deus resuscitaret eam per orationem suam, dixit duci, Laveretur domina nostra in ista aqua et vivet. Tunc vir sanctus orans benedixit aquam, et portata est aqua benedicta ad ductricem mortuam ut laveretur ea. Cumque lavata esset illa aqua, quasi de sompno gravi sana surrexit. Tunc dux ¹fyachna immolavit sancto Barro locum illum in eternum, qui dicitur ²Raith-hyrair.³

² Fiachna.

³ Raithirthir.

Deinde quidam homo potens temptavit beatum Barrum, dicens volumus aliquod signum mirabile a te videre de mirabilibus quæ Deus perfecit per te cotidie. Vir Dei respondit dicens, Potens est Deus facere quæcumque voluerit. Tunc tempus vernale erat, et ipsi foris sedebant sub umbra arboris nucis, sciensque vir sanctus quod ille temptavit divinam potentiam, in se occulite oravit, et illico

Dei, quia conjux mea nunc mortua est, Sanctus autem Barri confidens in Domino, ait ei, esto animo lato et ne turberis, quod potens est Dominus tibi restituere uxorem tuam vivam, et benedicens aquam, ait, lavato corpus ejus ex hac aqua et vivet, quod quum fieret, mulier statim surrexit incolumis et sana, tunc dux viso miraculo de viro sancto, locum illum . . . qui Raythirthir dicitur.

Tempore illo, vir quidam potens in terra temptavit virum Dei, volens videre signum aliquod ab eo, sicut Herodes a Christo, cui sanctus respondit, potens est Deus facere quæcumque voluerit, erat autem tempore vernale, sedentibus autem illis sub umbra coruli, oravit sanctus Deum suum occulite, et ecce nuces matutissimæ in tanta copia ceciderunt donec sinus eorum replerentur. Vir autem ille signum insolitum videns penitentiae ductus est, et Dei admirandam potentiam in Sancto Barri collaudavit.

Alio tempore posteaquam limina visitavit apostolica, redeundo ad propria,

**Fiachna*—Rex Jar-muman, id est, occidentalis Momomie; et que hymni illius author fuisse dicitur, cuius initium; “Celebra Juda festa Christi gaudia.” Eum scholiastes compositum notat tempore Domnalli filii *Æde f. Ainmerech*; hoc est, Donaldi II. qui in nostro regum indiculo decimum quintum locum obtinet. *Ussher* vol. vi. p. 544. Donaldus II. floruit, 628, *ib. p. 515*.

¹*Raith-Airthir*—i.e., the Eastern Fort. This was the name of the most Eastern Fort in the district where the fair of Tailltin was held. The place is still so called in Irish, and Anglicised Oristown. 4 *Mast.*, an. 784. “Tunc S. Patricius perexit ad locum Agonis Regalis qui

dicitur Tailltin, ad alterum filium Neill Corpre. Nam hi sunt tres filii Neill quos in hac insula invenit Patricius, *id est* Leogare, Corpre, et Conall. *Tertia Vita S. Pat. Trias. Thaum.* p. 25, c. 44, on which Colgan appends the following note:—“Per *Agonem Regalem* intelligit publica certamina et ludos vulgo *Aonach Tailean* dicta, a regibus Hibernie servari solita Talente in finibus Medie, quorum frequens memoria habetur in nostris historiis cum sacris tum profanis.” p. 31 a. Vide etiam *vita Soc.* *Ibid.* p. 77. “Civitatem, quæ nunc dicitur *Downach Padruig*, *id est* civitas Patricii, sedificavit, et habitatculum Conallo, quod nunc dicitur *Rathyrtair*.”

nux sub cuius umbra erant fluit in sinus eorum nuces maturissimas, pluit.
ita ut pleni essent. Tunc sanctus ait, Sentite potentiam Dei in
tali facto. Vir autem ille fecit voluntatem servi Dei, agens
penitentiam.

Post hæc pervenit famulus Dei Barrus ad virum sanctum
predictum et apud eum legit Evangelium secundum Matheum apostolum,
et regulas ecclesias tuas¹ sicut ille a Gregorio papa accepit et didicit. Et postquam legit hos libros, dixit ei magister suus, Ego nunc volo a te accipere ferrus laboris mei. Sanctus Barrus respondit dicens, Tibi dabitur si ego habuero. Illi sanctus magister dixit, Id volo a te uti in uno loco in die judicii resurgamus; sic erit inquit Barrus ut dixisti. In uno enim loco consepulti erimus et resurgentemus.

Post hoc vir sanctus 'maccuirp,' prefatus magister, Romam ⁴ Machuirp. perrexit ad magistrum suum Gregorium, ut gradum episcopalem ab eo acciperet. Cui sanctus Gregorius dixit, Gradum episcopalem a me non accipies, quia dignior me est qui te consecrabit; te enim et sanctum Barrum in loco resurrectionis vestræ angeli ⁵ Deo ⁵ Domini. consecrabunt episcopos. Et ille amonitus his verbis reversus est ad Hiberniam.

Interea sanctus Barrus, angelo sibi jubente, ad regionem Mumeniensium perrexit, et ibi cellam quæ dicitur Achad Duirhton ⁶ Momensis. ædificavit. Illic angelus domini venit ad eum dicens; Non hic erit resurrectio tua. Deinde vir Dei venit ad 'Cellam Cluane,' et ⁷ Chiene.

declinavit ad sanctum David⁸ ut benedictionem ejus hereditarie possideret. ⁸ vid. Ussher, vol. vi. p. 520. Cumque ad tempus cum eodem sancto viro David, Barri maneret, timens ob suam absentiam, imminere suis discipulis periculum, petuit a sancto episcopo David equum in quo equitare solebat, ut celerius iter suum perageret, quo concesseo ac benedictione optenta, equum ascendit, et sic super eum mare confidenter, et usque ad Hiberniam pervenit. Equum vero prefatum in servitio fratrum secum retinuit. Sed in memoria miraculi, discipuli fecerunt equum eneum,⁹ qui usque hodie apud Corcagiam manet. ⁹ vid. Colgan, p. 428. Pervenientia Gregorio sanctus Barri, ad sanctum illum doctorem de quo supradiximus, audivit ab eo quatuor evangelia et epistolas Pauli¹⁰ et ecclesiasticas regulas, sicut ille a beato Gregorio papa didicit. Post hoc dixit ei magister suus. Volo a te accipere mercedem laboris mei, qui respondit,

¹ Macchuirp.—In priori vita sive in officio Corcagiensi, Torporius legitur pro Maccurbo, de quo ibidem habentur sequentia; Fynbarrus Torporium adivit episcopum, Papæ Gregorii discipulum predilectum, ab eo Evangelium didicit et Paulum. Belland. Rectius Corporius (in MSS. Cet T sine discriminé exarantur) Mac Cuirp idem sonat ac "Filius Corporis" hinc latine Corporius evenit.

² Cellam Cluanie.—"Item quod fratres duos habuerit (S. Sedonius) sanctorum catalogo adscriptos, nempe sanctum Mogabanum sive Cobanum et S. Melteocum sive Eltinum; quod preficerit ecclesie Cluanensi inter montes Crot et Mairge in Momonia, et sepultus Kennsaliz, colitur eodem die ut loci patronus. Colgan 573 et n.

fundavit illic ecclesiam et mansit ibi donec venerunt ad eum duo alumpni sancti Ruadani,^a quærentes locum ubi manerent. Tunc sanctus Barrus reliquit eis suum locum cum omnibus quæ ibi erant, dicens, Manete vos hic, et ego ibo ad alium locum quærendum, quia non hic est resurrectio mea. Sanctus Angelus ^bautem Dei venit ad virum sanctum, et duxit eum cum discipulis suis secum a loco prædicto ad locum in quo nunc est civitas ejus quæ dicitur ^cCorchaid, et dixit ad eum, Mane in isto loco, erit enim hic resurrectio tua. Postea sanctus Barrus illic primitus jejunavit triduo, et incessanter oravit, volens benedicere suum locum jejunio et oratione. Tunc vir plebeus nomine Aed^b filius Congalli de nepotibus ^dM^ehyer quærens vaccam fugientem ab armento ut secum crearet venit ubi erat vir Dei cum suis. Illa autem vacca nutu Dei affuit ad sanctos viros et peperit apud eos vitulum. Ille vir hoc videns miratus est, et interrogavit eos dicens, Quid hic facitis? Sanctus Dei Barrus respondit, Hic sumus quærentes locum in quo Deum rogaremus pro nobismet ipsis et pro illo qui dedidisset nobis in honore Domini. Ille ^fager in quo ipsi erant illius hominis fuit qui venit ad eos post vaccam. Ille autem Spiritus Sancti gratia inspiratus, dixit eis, Ego sancte Dei Barre tibi offero in honore Domini hunc locum, et vaccam quam Deus ad vos adduxit habete. Tunc vir Dei gratias Deo agens benedixit illum

^a Maccuyp vocatus, in marg.

si habuero libenter dabo. Et ille, hoc peto ut in die resurrectionis extremæ, simul et in eodem loco resurgamus. Cui discipulus, sic erit, nam in uno loco conseptuli erimus et resurgentemus. Post hoc prefatus magister Romam perexit ad sanctum Gregorium magistrum suum, cupiens ab eo episcopalem suscipere gradum, cui beatus Gregorius dixit, a me gradum episcopalem non recipies, quia dignior est me, qui consecrabat te. Te et sanctum Barri in loco resurrectionis vestræ sancti angeli Dei consecrabunt in episcopos. Quibus auditis, dictus magister in Hiberniam est reversus.

Interea sanctus Barri, angelo sibi mandante ad regionem Momoniensium perexit, et ibi ecclesiam quæ Achad Durbcon dicitur, edificavit. Cumque ibi ad tempus maneret, dixit ei angelus Domini, Hic non erit resurrectio tua; post hoc accessit ad locum qui Cluan dicitur, ubi aliam fundavit

^a *Ruadani*—“In vita S. Ruadani, monasterii Lothraei in regione Muscraiana conditoris;” “Perrexit ad S. Finianum virum sapientissimum, qui habitabat in sua civitate Cluain-iharaird, que est in confinio Laginensis et regionis Midi: mansitque ibi B. Ruadanus apud predictum S. Finianum, legens diversas scripturas et multum proficiens in eis.” *Ussher, Brit. Eccl. Antiq.* vol. vi, p. 472. He founded Lothra, in the barony of

Lower Ormond, Co. Tip., about 550. “Quomodo S. Ruadanus cum discipulis divinitus alebatur.” vid. *Colgan*, p. 395. “Mortuus est in Lothrano.” 584. *Ussher Ind. Chron.* Colitur 15 April. ^b *Aed filius Congalli*—“Aidus filius Conalli primus ex hac familia (Dalcassiorum Principes) rex Momoniæ Christianus, cedente Aido Nigro filio Crimthanni e semine Lativerticis. *Ogygia*, p. 389.

^c autem deest in
Cod. T.C.D.

^d Corchae.

^e Meichier.

^f ager illa.

cum semine sero, et ipse gaudens ¹reddiit ad sua. Famulus autem ¹rediit. Domini ibi mansit sanctissime in vita mirabili usque ad obitum suum.

Denique non post multum tempus vir sanctus Maccuirp, magister beati ²Barri, a Roma reversus est, et venit ad sanctum Barrum, et susceptus est ab eo honorifice. Et narravit ei omnia quæ dixerat sibi sanctus Gregorius Romæ. Hiis auditis plures alii sancti venerunt de aliis ecclesiis hanc promissionem videre. Et ordinato die intraverunt omnes in ecclesiam, et orabant expectantes ³misterium. Ita ipsis orantibus, ecce angeli Dei descendentes ³ministerium. apparuerunt sanctis, et levaverunt sanctum Barrum ad sanctum Maccuirp sursum secum, et consecraverunt eos ibi episcopos, et sunittentes eos juxta altare, perhibuerunt eos episcopos esse. In signum hujus virtutis ibi tunc juxta altare oleum e terra prorupit multum donec venit trans ficones^a eorum qui ibi stabant. Ibi omnes gratias Deo agebant pro hiis mirandis rebus glorificantes sanctos quos angeli consecraverunt. Post hæc in illo die sanctus Barrus episcopus et sanctus episcopus Maccuirp, et alii clerici cum eis significaverunt ⁴cimiterium ecclesiæ sancti Barri, quæ vocatur ⁴cymiterium. Corchae. Et postquam consecraverunt illud, promittentes hoc in nomine Dei dixerunt. Omnes quicumque in humo hujus ⁵cimiterii ⁵cymiterii. sepultus fuerit, infernus super eum post diem judicii non claudetur. Tunc rogavit sanctus episcopus Maccuirp, ut ipse in illo ⁶cimiterio ⁶cymiterio. primus sepultus esset, et audita est oratio ejus. Ipse enim statim dolore corruptus feliciter obiit, et cum honore a venerabili episcopo Barro et aliis clericis sanctis primus sepultus est in ⁷cimiterio ⁷cymiterio. Corchage. Ipse fuit sanctissimus vir, et sapiens multum, qui ⁸discipulusque sancti Gregorii Romæ, et magister sancti Barri, et ⁸que. deest in Cod. T.C.D. ipse cum suo alumpno sancto Barro ab angelis Dei consecrati sunt ⁹episcopi. In illo autem loco sanctus Barrus usque ad obitum ⁹consecratus est suum mansit, et ibi in honore ejus maxima civitas crevit, quæ ¹⁰Corchae. eodem nomine vocatur, i.e. ¹⁰Corcach. Et multi sancti fuerunt ibi discipuli ejus, de quibus hiis nominibus ¹¹aliqui nominantur, Factna^b ¹¹alii.

ecclesiam, et mansit ibi donec ad eum venerunt duo ex discipulis sancti Buadani locum ab eo querentes inhabitandi. Tunc sanctus Barri reliquit eis illum locum cum consensu dicens, manete vos hic, et ego alium mihi querarum locum, quia hic non erit resurrectio mea; post hoc venit ad eum angelus Domini, qui duxit eum ad locum qui Corchae dicitur, dicens ei, mane hic, quia hic erit resurrectio tua. Tunc sanctus Barri triduo jejunans, oravit ad Dominum, ut suum locum benedicere dignaretur. Interea venit

^aFiconis—Genus calceamentorum pris-
cis nostris sanctis usitatum. Vide Vit.
S. Kieran, Colgan, 5 Martii, c. viii.

^bFactna fil' Monggich—St. Fachran,

styled "Sapiens," who founded the see
of Ross, his festival is celebrated 14 Aug.
"Nam ut Hibernia a Diodoro Siculo
olim Iris, et Hiberni posterioribus quoque

¹ Mongich.
² Gillem.
³ Mocholmog.
⁴ Caum-eich.
⁵ Conair.

filius ¹Mongich, et Mocolmoc² filius ³Gilliani et ⁴Mocholmoc⁵
 ‘Caunch, et Fachtnanus,’ et Fergus, et ‘Conaire, et Sibunus,
 Segenus,’ et Trienus, et Liber episcopus, et alii multi. Ipsi propter
 sanctitatem suam adducti sunt in aliis locis, et sua loca et se ipsos
 suo sancto magistro Barro obtulerunt. Et loca eorum usque hodie
 successoribus sancti Barri serviunt.

ad eum vir quidam de nepotibus Meircuryri quærens vaccam quæ de
 armento suo defuit, et dixit ad virum Dei. Quid hic facitis aut queritis?
 Vacca autem quam querebat in presentia viri Dei vitulum edidit. Et
 respondit sanctus Barri, Hic summus locus in quo possemus servire Deo, et
 pro illo qui locum daret Dei misericordiam invocare—Vir autem ille erat
 dominus illius fundi in quo sanctus cum suis inhabitabat, audiens homo

temporibus Iri et Ireenses dicti; ita Gildæ
 astate celebres in Hibernia fuerunt scholæ
 (inter alias) Rossensiæ ubi S. Brendanum
 artes liberales prælegisse in suis rerum
 Hibernicarum collectaneis refert D. Han-
 merus. Est autem hæc sedes episcopalis,
 in provinciali Romano Rosailithir, in
 archivis regiis Ros-hilary, hodieque a
 Carbreæ regione, ad oram maritimam
 Cercagiensis comitatus posita, Ros-carbre
 appellata, in qua habetur ecclesia S.
 Fachtnani nomine insignata, quem ut
 virum sapientem et probum scriptor vitæ
 S. Mocoemogi celebrat, et habitavisse
 notat, “in Australi Hiberniæ parte
 juxta mare, in suo monasterio quod ipse
 fundavit; ubi crevit civitas, in qua
 semper manxit magnum studium scholarium
 quæ dicitur Ross-alithry.”—Ussher
 vol. vi. p. 472.

³Mocolmoc filius ⁴Gillieni — Colmanus
 Lenini filius et Colmanus Chain, (alias
 Mocholmog filius Gillun et Mocholmog
 Cainnich dicti) discipuli S. Barri episcopi
 Corcagiensis, hisce celebres habe-
 bantur temporibus; prior presertim;
 de quo, in S. Brendani filii Findlogæ
 vita, legimus: “Erat hic Colmanus filius
 Lenini vita atque doctrina inter sanctos
 præcipuus. Ipse enim fundavit ecclæ-
 siam Clonensem, que est hodie cathe-
 dralis, et famosa in partibus Momoniæ.”
 Ussher, vol. vi. p. 535. “Cumque Bren-
 danus in viam suam pergeret, (to S. Jar-
 lath Bp. of Tuam) ecce ut predixit sancta
 sua nutrix obviam habuit quandam virum
 in itinere qui Colmanus filius Lenini
 vocabatur, Cui S. Brendanus ait; age
 homo penitentiam quia Deus vocavit te
 ad salutem, et eris ut Columba innocens
 in conspectu Dei, et ideo vocavit eum
 Colmanum, quasi Columbae manum

propter operia innocentiam.”—Colgan,
 p. 309. Colitur 24th Nov.

⁴Mocholmog Cauch — Vel Colman
 cham, Colman the crooked. Forsan
 Colman de Ceam-Achaidh. Mar. 31.
 “Ubi autem sit ille locus, haud satis
 compertum habeo. Jacet in Diecesi
 Ossoriensi in Lagenia unaecclæsia Camck-
 luain dicta; et alia in Diecesi Derensi
 in Ultonia, quam nunc Cam-boe, nunc
 Camas Martyrologia appellant; et in ea
 tradunt S. Colmanum 30 Octobris coli,
 sed an cum presenti Colmano eundem,
 an diversum preter nominis commu-
 nionem et loci affinitatem, non habeo
 unde conjiciam.”—Colgan, p. 799.

⁵Fachtnanus — “Neque prætermittendⁱ
 Mochoemeg episcopus et Findlugus, S.
 Carthagi in eadem schola Ratheniensi;
 neque Fachtna filius Mongich, Moch-
 olmog filius Gillem, Mocholmog Cain-
 nich, Fachtnanus, Fergus, Conaire,
 Silenus, Segenus, Trienus, et Liber
 episcopus. S. Barri, (qui et Lochanus
 et Barrocus et, communis cum Finiano
 Clunardensi nomine, Find-barrus dictus
 est) in Corcagiensi ecclesia, discipuli.”—
 Ussher, vol. vi. p. 544.

⁶Segenus — “Hic Abbas Hiensis fuit,
 exstruxit ecclesiam Recharnnensem.”
⁷Most. an. 630. “Hæc est insula
 Rechrannia in Dabriedia regione Ult-
 onie.” Colgan, p. 374. “Ab hac ergo
 insula (nempe Hensi) ab horum collegio
 monachorum ad provinciam Anglorum
 instituendam in Christo missus est Aida-
 nus accepto gradu episcopatus; quo
 tempore eidem monasterio Segenius Ab-
 bas et presbyter præfuit.”—Bede, E. H.
 lib. 3, c. 5. An. 661 obitus Segenii,
 Colitur 12th Aug.

Sanctus Barrus post obitum sui magistri ¹Meccuirp nescivit ¹Maccurip, quem haberet patrem confessionis suæ; proinde cogitavit adire sanctum senem Collingum, ut haberet eum patrem confessionis suæ, aut interrogaret illum si hoc ²ipse noluisset quam alium deberet ²ille. habere. Et periti dicunt quod ille sanctus senex beatum Barrum baptizavit, sanctus siquidem Colingus^a inspiratus spiritu prophetali prævidit adventum sancti Barri et dixit ad familiam suam, sanctus hospes cum beatis comitibus hodie ad nos venient, præparate jam in adventum illorum hospitium, balneum, et cibum. Et postquam illuc vir Dei receptus est cum honore, ac mansorius sancti Colingi dixit ad beatos hospites, salutans eos sanctus senex magister noster valde letus est in adventu vestro, solventur calciamenta de pedibus vestris ut lacentur aqua, et postea balneate. Respondit sanctus Barrus dicens, Plus placet nobis prius salutare senem quam

hæc verba, hic compaciens paupertati sanctorum, ait, sancte vir Dci, hunc agrum et hanc vaccam queæ in conspectu nostro peperit, vobis ob honore Dei do et concedo, Cui sanctus ait. Benedictus sis a Deo, et semen tuum hereditate possideat benedictionem. Mansit igitur ibi vir Dei, edificans ³non tam domum manufactam ex lapidibus mundanis quam etiam domum spiritualem ex lapidibus veris, verbo et opere, per spiritum sanctum fabricatam.

Non multo post hoc tempus rediit sanctus Maccurbius quandam suus magister de Roma, et visitans suum discipulum, cum gaudio suscepimus est ab eo; cumque sibi retulisset verba sancti Gregorii papæ, gratias ipse Deo retulit. Quo auditu, convenerunt quam plurimi sancti viri de diversis locis hunc permissionem videre cupientes. Die quoque, ad hoc, prefixo atque assignato ab eodem sedis apostolicae nuncio, intraverunt in ecclesiam suppliciter deprecantes, ut Deus omnipotens suum permisum adimplere dignaretur. Quibus orantibus, veniunt angeli Dei in multitudine magna qui elevantes secum hos duos in aera cum reverentia et honore, consecraverunt in pontifices, post hoc deposuerunt eos juxta altare asserentes coram

³ non tam domum
manufactam ex
lapidibus edifi-
cans, quam in
domum spiritu-
alem. *Cod. Rawl.*
505.

^aColingus.—Eolyngus Bodl. M.S. S. Eulangius seu Eulogius *in vita S. Talmach.* “Post hæc, inquit, relinquens fabricæ novelle curam discipulis, duodecim comitatus sociis, inter quos fuere S. Eulogius et S. Moedocus Fernensis, peregrinantur in Britanniam.”—*vita S. Maidoci, 31st Jan.* St. Olan was patron of Aghabullogue, a parish in the diocese of Cloyne. In the vicinity of the church are many remains of olden times, pillars, circles, oghams, rock basins and raths. The present church (which succeeded a medieval one) was built within a few years, an Ogham inscription from this place is now in the Royal Cork Institution. In the church-yard is Olan's

stone (a fine Ogham, 6 feet 6 inches in height) and cap, a circular concave stone, about which are many traditions. A very fine stone, 12 feet 6 inches in height, with an Ogham inscription, was for many years used as bridge across a narrow part of the river Dallaheena, which runs near. This stone was removed and placed upright in its original position near St. Olan's well, by Mr. Windle, in August, 1851.—*Vid. Rot. Pip. Colmanni.* p. 27. 1591. Rect de Aghabollig spectat ad cancel et Hospit de Mora. 1615. “Aghabollok als. Fanbolkey. Conclarius de Clone et Cormack M'Donogh Carty tenent rectoriam, valor. iii. lib.”—See *Brady's Records of Cork*, vol. ii, p. 1.

balneare. Ista verba ministro monstrante sancto Colingo, respondit dicens, Dic tu beato Barro ut laventur pedes ejus, et hac nocte sumat caritatem nostram, crastina autem die perget ad cellam suam, et illic eum salutabo, nam in septimo die veniam ad eum, et nos ambo invicem ibi salutabimus, quia placet sic Deo. Talis enim vir non debuit tantum laborem sustinere propter me, et ideo non videbo eum donec ego laborem habuero propter eum tam magnum, et ita factum est. Nam sanctus Barrus crastino die reversus est, et in septimo post eum sanctus Colingus venit. Veniente jam sancto Colingo in ecclesiam ¹Corvhage susceptus est ²honorifice a venerabili antistiti Barro, et statim procidit ille senex ante pedes episcopi, dicens, Quidquid modo dedero tibi promitte mihi accipere, et promisit ei episcopus. Tunc ille ³sanctus ait, Ecce corpus meum et animam et locum Deo et tibi effero in eternum. Hoc auditio sermone sanctus episcopus amare flevit dicens, Heu non id cogitavi in mente mea, sed me cum loco meo Deo et tibi offerre. Respondit sanctus senex et dixit, Non ita fiat, sed sicut ego dixi sic erit, carior enim et major es apud Deum quam ego, sed fenus hujus oblationis postulo a te, .i. in uno loco resurrectionem expectemus, ⁴Id præstabitur tibi Sanctus Barrus respondit, ⁵illud tibi præstabitur, sed quæstio mea pro qua ego ad te exivi non est adhuc soluta, de patre confessionis meæ. Sanctus Colingus dixit ⁶ei verum confessorem verumque amicum animæ, qui est Christus habebis; ipse manum tuam modo

⁶ sancti ceditus.
Cod. Rawl. 505.

⁷ in deo in Cod.
Rawl. 505.

multudine, eos pontificali honore apud Deum et homines esse sublimatos. In hos autem dignitatis ac spiritualis gratiæ ejus collatum signum, oleum juxta altare de terra copiose emanavit, quo viso miraculo, omnes qui aderant Dei magnalia in suis sanctis cum jubilatione extulerunt. Eodem die cum predicti ⁷sancti consecrati cum aliis sanctis viris qui convenerant, dedicaverunt cymitherium sancti Barri, suppliciter exorantes, ut omnes illuc confugientes divinam propitiationem optinerent. Tunc sanctus Maccurbius Deum rogavit, ut primus ipse ibi sepeliretur, cuius Deus petitionem exaudivit, nam mox spiritum cælo redidit, et cum honore debito eum sancti qui aderant sepultura tradiderunt. Ex tunc illa civitas sancti Barri quæ Corvhaya dicitur in spiritualibus et temporalibus bonis crevit, et fama ejus circum quæque est diffusa, hujus sanctissimi Barri discipuli erant venerabiles vitæ et doctrinæ, vir ex quibus fuit sanctus Factuathetus et duo Colmani, s. Colmanus mac Lenyn et Colmanus cognomento Cham, et Factuanus et Fergus et multi alii sancti viri, hi omnes tanquam palmites boni a vite, et sicut rami ab arbore viridi procedentes, et sicut rivi aquarum viventium a fonte lucidissimo emanantes, sub disciplina sanctissimi pontificis Barri proficiebant. Et hi omnes se et sua loca Deo et suo magistro optulerunt et usque in hodiernum diem deseruire jure noscuntur.

Sanctus igitur Barri post transitum sui magistri volens habere confessorem et patrem spiritualem, audita fama Sancti Eolyngi senis decrevit ipsum in confessorem sibi eligere. Sanctus autem ille senex intelligens in

de manu mea accipiat, et purissimam confessionem tuam ¹exaudiat. ¹exaudiat deest in Cod. T.C.D.
 Quod sic factum est, nam ibi in illo die, presente angelorum ²et ²et archangelorum turba non modica, fidelium autem hominum ac sanctorum choro circumstante, Christus dominus manum beatissimi pontificis Barri de manu Sancti senis Colingi accepit, atque audita pura confessione dimisit. Juxta crucem ³autem quæ dicitur Crux ³autem deest in Cod. T.C.D.
 Colingi factum est hoc. Ab illo vero die usque ad mortem sancti Barri, visus carnalis manus ejus propter nimiam claritatem suam aspici non potuit, et ideo manica^a circa eam semper erat.

Quum appropinquaret exitus beati famuli Dei Barri de hac vita ad veram lucem, nunciavit paucis ⁴ydoneis discipulis quod moreretur in sua ecclesia quæ dicitur ⁵Corcaidh. Sciens autem ipse ubi moriturus esset, perrexit ad cellam ⁶Cluaine ad sanctos viros Cormacum^b et Buchenium quorum memoriam superius fecimus; vir sanctus simulavit quasi visitare eos, spatium enim 17 annorum erat a tempore quo beatus Barrus ecclesiam ⁷Corcac ædificavit^c usque ad obitum suum. Postquam autem pervenit amabilis athleta

spiritu adventum viri Dei, dixit suis. Reverendus hospes ad nos hodie venturus est. Ideo preparate eis hospitium et alia necessaria. Veniens igitur Sanctus Barri cum suis ad eos, cum gaudio et honore suscipiuntur. Quibus servi senis dixerunt, pater noster non modicum exultat de vestro adventu, et rogit ut post laborem itineris balneum habeatis. Et respondit Barrus, plus placet nobis eum prius salutare quam hoc facere, quod cum senior per nuncium audisset, dixit ministro, Dic sancto viro Barri ut laveretur hac nocte pedes ejus, et sumat a nobis caritatis obsequia, et redeat eras ad propria et ibi septimo die post ego salutabo, quia hoc est voluntas Dei. Talis enim et tantus vir non debuit assumere tantum laborem propter me. Quapropter non videbo eum donec tantum laboravero ad eum veniendo sicut ipse ad me laboravit. Quod et factum est. Senex ergo sicut promisit venit vii. die ad civitatem Corcagiensem, ubi cum magno honore a viro Dei susceptus est. Cumque viri sancti essent in mutua collocatione de divinis inter se, procidens in terram, predictus senior Eolyngus dixit, Quicquid modo dedero tibi, promitte, te illud libenter a me accepturum. Quod quum sanctus Barrus promitteret, ait senex. Ego me et locum meum Deo et tibi offero usque in sempiternum; quo auditio, sanctus Barrus amare flevit, dicens, Heu pater prevenisti me nunc, enim volui me et locum

^aManica—Chirotheaca. *Du Cange.*

^bCormacum—Colgan enumerates forty eight Saints of this name, as mentioned in the Annals, but observes, "Solum observo plures extitisse hujus nominis in Hibernia (inter alias) S. Cormacus discipulus S. Ruadani et postea S. Barrei."—*Colgan*, p. 360.

^cEdificavit—From a passage in Bede we learn the mode of building churches

adopted by the early Irish. "Finan in insula Lindisfarnensi fecit ecclesiam episcopali sedi congruam. Quam tamen more Scotorum, non de lapide sed de robore secto totam composuit atque arundine texit" *Eccles. Hist. lib. iii. c. 25.* For some interesting notices from the chroniclers on "churches of wood and stone."—Vid. *Gents. Mag.* vol. ccxv. p. 213.

1 Cluene.

2 Cluene.

3 emisit.

4 ymnis.

5 loco.

Barrus ad cellam ¹Cluanie, et salutavit supradictos sanctos, statim infirmitate comprehensus est, et accepto eterno viatico Corpore et sanguine Christi ubi nunc est Crux in medio Celle ²Cluaine, circumstante sanctorum turba suum spiritum felicissimum Deo ³emisit. Corpus autem ejus, collecta diversi habitus hominum multitudine cum honore debito adductum est ad suam civitatem Corcach, et honorifice sepultus est in ea. Et postea reliquiae^b ejus a venerabilibus episcopis, abbatibus, monachis, clericis, sanctimonialibus, et multis, vulgarium hominum venientibus turbis elevatae sunt, signis eos comitantibus, et cum psalmis et ympnies et canticis spiritualibus^c in ¹loculo argenteo sunt conditae. Haec præclara. s. et miranda valde signorum dona Deus sancto Barro donavit, quæ non sunt frequenter audita. Gratia enim Dei præstavit illi locutionem ante nativitatem, dum esset in utero matris suæ, et statim post nativitatem, locutionem apertam ante congruum tempus loquendi, et immolationem ei a potentibus hominibus ante baptismum suum, et signorum largiorem gratiam sine imprecatione; et angeli semper ducebant eum quounque ibat, et in comitatu ejus sapienter erant, et quod episcopalem gradum ab eis accepit, et Dominus manum ejus de manu Colingi sancti senis, multis sanctis testibus accipien-

meum Deo et tibi offerre, et ait senex, sicut ego dixi, sic fiet, quia major et carior es apud Deum, sed vicem hujus oblationis flagito, ut in uno loco resurgamus ad ultimum judicium. Cui ait sanctus Barri, simul resurgemus sicut vis, sed de causa itineris mei vellem certificare, sc. de confessore habendo, cui senex ait, verum patrem confessionis, verumque amicum animæ qui est Christus habebis. Ipse manum tuam de manu mea nunc accipiet et purissimam confessionem audiet, quod et factum est. Nam eodem die presente Angelorum multitudine atque non modica societate sanctorum, Christus ipse qui est Pontifex in eternum factus, manum sancti Barri de manu sancti senis Eolyngi accepit, atque auditæ ejus confessione in pace dimisit. Ab hac autem die usque ad diem transitus sui de hac vita propter nimiam claritatem manus quam Christus oculus corporalis eam videre non potuit, propter quod assidue manica tegebatur.

Cum autem sanctus Barri appropinquaret ad transitum de hac luce, convocatis quibusdam discipulis suis, dixit eis, quod cito esset recessurus, non tamen in civitate sua, perrexit autem ad cellam de Cluayn, tanquam visitaturus sanctos qui ibi habitabant. Quo cum pervenisset ac pro affectu fratres ibi salutassent, eum infirmitas corporis invasit, accepto igitur salutari viatico corporis, sc. et sanguinis Domini nostri Jesu Christi, in loco, nunc est ibi crux erecta, circumstante sanctorum turba, sanctissimam animam cœlo reddit, corpus autem ejus cum ympnis et laudibus et omni veneratione per ministerium sanctorum ad civitatem suam est deportatum ac honorifice sepulture traditum. Sacræ vero ejus reliquiae, multis

^aCellam Clunie—Cloyne where a See was Founded by Colman MacLenin of Cluain Uamadha in Ui Liathan.—Vide Supra, p. 18, n. a.

^bReliquiae—Irish “mionna na naomh.” See O’Brien’s Irish Dic., sub voce Taisce. Also, Reeves’ Adam. Columb. p. 317.
^cEph. v. 19.

tibus¹ accepit. Sanctus vero episcopus Fursey^a cum esset in civitate¹ aspicientibus Corcage vidit scalam auream juxta tumulum viri Dei, ad suscipiendas animas ad regna cœlestia, et vidi summitatem illius scalæ pervenire ad cœlum. Vir felix Barrus magnus et mirabilis in cœlo et in terra qui fuit, stabilis in fide ut Petrus, doctor egregius ut Paulus, virilis ut Andreas, supplantavit vitia ut Jacobus, plenus gratia Dei ut Johannes. Quid plura? omnes virtutes perfectorum virorum in se hauriebat, .i. humilitatem, obedientiam, patientiam, spem, fidem, ³caritatem. Ipse pater sanctus ideo regnum cœleste³ merito promeruit, et eterni regis conspectum, .s. post multa miracula patrata, post certamen certatum, post cursum consummatum, post fidem servatam, ⁴vii. Kl. Octobris feliciter inter choros angelorum^{4 vi.} migravit ad Dominum. Explicit vita sancti Barri episcopi⁵ Corcagie.

jam perpetratis miraculis cum summa veneratione et exultatione de terra sunt elevatae et in scrinio de argento repositæ seu inclusæ nemo autem fidelium dubitet quin angeli in transitu beatissimi Barri ineffabilem fecerunt lœtitiam, cui in presenti miseria constituta, tam familiare obsequium rediderunt. A consecratione autem ejus usque ad transitum vii. anni fluxerunt, sanctus quoque episcopus Fursey, cum esset in civitate Corchagensi vidi scalam auream juxta sepulchrum viri Dei ad suscipiendas animas ad regna cœlestia, sumitatemque ejus ad cœlum pertingere.

Migravit autem sanctissimus Pontifex Barri de hac vita

vii. Kal. Octobris feliciter et perenniter cum

Christo regnaturus. Qui cum patre

et spiritu Sancto vivit et

regnit in sœcula

sœculorum.

AMEN.

"Fursey — "Erat autem vir ille de nobilissima genere Scotorum." Bede, Eccles. Hist. i. 3. c. 19. Colganus deducit genealogiam S. Fursei ex vet. eod. ubi legitur. "S. Fursey f. Finnatanus fuit de semine Logæ Laga qui fuit filius Eugenii Taighlech et frater Alliolum regis nempe Momonie." Colgan, p. 95. "Mater S. Fursei Peronensis erat Gelgesia filia Ædhfennii principis Hi-Briunia ex stemmate regum Connacie," ib. He was baptised by St. Brendan in an island in Osbren (Lough Corrib) Dr. Lanigan says the island here alluded to is Inisquin, in the same lake where St. Brendan is said to have spent his latter days. Eccles. Hist. ii. 541. Here St. Fursey retired. "Bonorum vero operum gratia plenus patriam parentesque abnegans, et sacre scripturæ studiis potius vacans in monasterio, quod in praedicto construxerat loco." Colgan, p. 77. "Completi vero annis duodecim

omnibus sine personarum acceptance verbum Dei annuntians paucis cum fratribus—ad insulam quandam in mari parvulam profectus est. Unde peregrinando plurima insularum littora transmeans ad orientalem Anglorum plagam, feliciter australiter, pervenit, ubi a Siegberto rege honorifice susceptus, verbo Domini barbarorum corda mitigabat. Ibid. p. 81. "S. Siegbertus—ex rege monachus sub S. Furso, et ex monacho martyr." Camb. Brit. "Ordinatis omnibus navigavit ibique a Francorum rege Clodoveo et Patricio Archenaldo honorifice susceptus est." Colgan, p. 82. "Monasterium construxit in loco Latiniano (Lagny near the river Marne) nominato, ac non multo post infirmitate correptus diem clausit ultimum." Bede ut Supra. Having filled Europe with his fame, he died about 650, his festival is celebrated 16th January.

